

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2017. ÉVBEN KEZDŐDŐ ADÓÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÜZÉSI TEVÉKENYSÉG UTÁNI IPARÜZÉSIADÓ-BEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÜZÉSIADÓ-BEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/ amelyek az **iparüzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparüzési adót bevezette.**

Az iparüzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonzerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéni cégeket, egyéb szervezeteket is.

Adóalany a Polgári Törvénykönyv szerinti bízalmi vagyonkezelési szerződés alapján kezelt vagyon is.

Az 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek Iparüzési adóalanyoknak (vállalkozóknak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény szerinti **egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély**, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozónak az a magánszemély, aki

- a) az ingatlan-bérbéadás,
- b) a szállás-hely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szállás-hely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szállás-hely-szolgáltatási tevékenységből származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átlányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapjául szolgáló bevételei tekintetében

- a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében; (kivéve, amennyiben a tevékenységet közjegyzői iroda tagjaként folytatja);

- az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben a tevékenységet végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

- az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

- az **ügyvéd** az ügyvédekéről szóló 1998. évi XI. törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben a tevékenységet ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

- a **szolgáltatási vállalkozási tevékenység** gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély a tevékenysége tekintetében;

- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: személyi jövedelemadóról szóló törvény, vagy SZJA) szerinti **mezőgazdasági őstermelő, feltéve**, hogy az őstermelői tevékenységből származó bevétele az **adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladta.**

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű Iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség, így bevallásbenyújtási kötelezettség, ahol **székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosítása kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni. **Székhelynek** tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályban (alaphő okiratban), a cégbjegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbjegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bízalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyonteremtő, mint adóalany esetén székhelynek számít a bízalmi vagyonkezelő székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázutat, a vízkutat, a szélenergiát (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviseletet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető közutat, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamos energia elosztó hálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEÁOR08 61.2 számú vezeték nélküli távközlési tevékenységből ered) 2014. évtől két telephelye van. Egyfelől „hagyományos” telephelyet eredményez számára az olyan állandó, ingatlanjellegű üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat (pl. iroda, üzlet). Másfelől telephelye azon önkormányzat illetékességi területe is, ahol az utólag fizetett díj távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének – az adóév első napja szerinti állapot szerint – számlázási címe van.

Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezeték nélküli (vezeték nélküli távközlési szolgáltatást) és vezeték nélküli távközlési szolgáltatást (vezeték nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezeték nélküli szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye szerinti) figyelembe kell venni. Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből (TEÁOR08 61) származik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenységek időtartama adóévben belül a 180 napot meghaladja. Ha a vállalkozó ilyen jellegű tevékenységet végez és annak időtartama a településen előreláthatóan a 180 napot meghaladja, akkor már a tevékenységvégeztés kezdetén, mint állandó jellegű tevékenységet végzőként jelentkezhethet be, azaz létrehozhat telephelyet.

A Ptk. szerinti bízalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyonteremtő, mint adóalany esetén telephely a vagyonteremtőben lévő, hasznosított ingatlan felvételi helye.

Az Iparüzési adóbevallást az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben (a továbbiakban: Art.), illetve a Htv.-ben meghatározott időpontig az **iparüzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzata, fővárosban a fővárosi önkormányzat** adóhatóság-hoz kell benyújtani. Az Iparüzési adóbevallás – elektronikus úton – benyújtható az önkormányzati adóhatósághoz az állami adóhatóságon keresztül is [Htv. 42/D. §].

A BEVALLÁS BENYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK MÓDJA

A Htv. 42/C. § (1) bekezdése a törvényi feltételeknek megfelelő adózó számára lehetővé teszi, hogy a bevallást az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési

nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM-rendelet (a továbbiakban: PM-rendelet) szerinti „központi” nyomtatványon, s ne az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyújtsa be. Az adózó „központi” nyomtatványon történő eljárás kötelezettségét papír alapon vagy – rendeleti szabályozás alapján kötelező jelleggel vagy lehetőségként – elektronikus úton teljesíti. Az anyagi törvényi rendelkezés az **adózók számára döntési szabadságot** biztosít a tekintetben, hogy az eljárás kötelezettségüket „központi” vagy önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon, illetőleg papír alapon vagy – a települési önkormányzat elektronikus ügyintézését biztosító hatályos rendeleti szabályozás alapján – elektronikus úton teljesítsék.

Az adózó a 2017. évben kezdődött adóévre vonatkozó állandó jellegű helyi Iparüzési adóról szóló adóbevallási kötelezettségét – ideértve az állami adóhatósághoz korábban benyújtott adóbevallás kijavítását és az önellenőrzéssel való helyesbítést – a PM-rendelet szerinti bevallási nyomtatványon az **állami adóhatóságon keresztül elektronikus úton, az általános nyomtatványkibőltető (ÁNYK) program használatával is teljesítheti.**

Az Art. – 81. § (1) bekezdés a) pontja és – 82. §-ának (1) bekezdése értelmében **helyi Iparüzési adóüggyben az az önkormányzati adóhatóság jár el, amelynek önkormányzata (képviselet-testülete) – rendeletével – a helyi adót bevezette.**

Az adózó az önkormányzat rendeletében rögzített adótervezési elemekről (ide értve különösen az adó mértékét, az önkormányzat döntése szerinti rendeleti adóelőny-szabályokat), illetőleg az első fokú eljáró önkormányzati adóhatóság elérhetőségi információiról az önkormányzat honlapján (amennyiben az önkormányzat honlapot fenntart), illetőleg a Magyar Államkincstár e célra fenntartott honlapján (<https://halka.allamkincstar.gov.hu>) okánlan tud részletesebben tájékozódni.

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A bevallás jellege

Az Art. többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelezettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1 – 13.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS mellett négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a (teljes) 2017. adóévben Iparüzési adókötelezettség terhelt, **továbbá** akkor is, ha az Iparüzési adókötelezettség a 2017. adóév közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az **adókötelezettség fennállt 2017. december 31-én** is. Ha teljes évben fennállt az adókötelezettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2017. január 1. napjától 2017. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelezettség év közben keletkezett, akkor az adókötelezettség kezdő napjától 2017. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például, ha a vállalkozás 2017. április 1-én létesített a településen telephelyet (vagy keletkezett telephelye), vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2017. április 1-től 2017. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén az I. 5. pontban is jelölni kell a tényt. A bevallást – a Htv. 39/B. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazó katas-alany kivételével – az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig, a naptári ével azonos üzleti éves adózónak május 31-ig kell benyújtani!

Azon adózóknak, amelyek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: számviteli törvény) alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választottak, szintén az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évet. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegfordulóp-nappal egyezik meg.

2. „ZÁRÓ” BEVALLÁS alatt érteni kell az Art. 33. § (3), (6), illetve (12) bekezdésében foglalt eseteket, valamint a helyi adó specifikumából adódóan csak az adott település szintjén megszűnő adókötelezettség eseteit és az egyszerűsített adóalap-megállapítás változása miatti sajátos eseteket. Bevallást kell benyújtani, ha az adózó átalakult (társasági formát vált), egyesült, szétválta, vagy felszámolás, végelszámolás, kényszerlízést rendeltek el, vagy az egyéni vállalkozó tevékenységét szüneteltet, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az Art-ban foglalt egyéb esetekben és a III. 9-16. pontok szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő rubrikában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. A bevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33. § (4)-(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, illetve az „általános” szabály (adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napja), valamint a Htv. 39/A. §-ban és a 39/B. §-ban foglalt szabályok az irányadók.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelezettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezte vagy telephelyét megszüntet, de más település(ek)en az adókötelezettség továbbra is fennáll, akkor az adóévben fennálló adókötelezettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóév utolsó napját követő ötödik hónap utolsó napjáig (naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén az adóévet követő év május 31-éig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhelyáthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból az Art. szerinti záró bevallásbenyújtásra kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás mellett négyzetbe is egyaránt X-et kell tenni, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelezettség időtartamát is meg kell jelölni. A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhelyáthelyezést (III. 9. pont), telephely-megszüntetés (III. 10. pont) tényét. Annak a vállalkozónak, aki az egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya és az Iparüzési adóban az eva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap megállapítást választotta, de év közben az eva-alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtania az eva bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az Iparüzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – a I. 1. sor és 2. sor mellett négyzetbe, továbbá a III. 11. sor mellett négyzetbe is X-et kell tenni.

Ha a vállalkozó év közben vált a **kisadózó vállalkozókat tételes adójának (kata) alanyává** és az Iparüzési adóban a **tételes adóalap szerinti megállapítást választja**, akkor az adóév első napjától, a kata alanyiság kezdő napját megelőző napig számított időszakról – az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-ig (záró) bevallást kell benyújtani, ebben el kell számolni a törtévi adókötelezettséggel. Ebben az esetben a III. 13. sorban kell a záró bevallás benyújtásának okát jelölni.

Ha a **kisvállalati adó (kiva) alanyának** minősülő vállalkozó **kiva alanyisága** a tárgyévben bármely ok miatt megszűnik, akkor csak a kiva alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja a kiva alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást. Ebben az esetben **évközi bevallást** kell benyújtani ezen időszakról, mégpedig a beszámolókészítésre nyitva álló hatánapig (a kiva alanyiság megszűnésével, mint mérlegfordulóp-nappal önálló üzleti év végződik). A vállalkozó-bevallásbenyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) **köteles előleget is beval-**

lani, mégpedig a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első felének utolsó napjáig terjedő időszakra. (Az adóév hátralévő részéről szóló bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év május 31-ig kell teljesíteni.) A kiva alanyiság megszűnése esetén e tényt a III. 14. pontban kell jelölni.

A III. 16. sorba annak az adózónak kell X-et tennie, aki/ amelyre kata alanyként a 2017. adóévre az általános szabályok szerint vagy a nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adóalapot és 2018.

február 15-ig (változás-bejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2018. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparüzési adót. Továbbá azon adózónak is kell X-et tennie ebbe a sorba 2018. január 15-ig teljesített változás-bejelentés mellett, amely a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évre. Ezen esetekben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST A JOGELŐD NÉLKÜL ALAKULÓ gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységéről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélküli alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani, ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársasági kérelmet jogerősen elutasították, vagy azt visszavonja, akkor az I. 3. sorba és a III. 8. sorba is X-et kell tenni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó ezen minőségét jelzi ebben a sorban amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

5. Az év közben – akár jogelőd nélkül, akár a településen – kezdő vállalkozó ezt a tényt az előben a rovatban lévő kockában jelzi, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét az I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát, mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő – amennyiben a Htv. alkalmazásában vállalkozónak minősül – ezt a tényt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

8. A Htv. 41. § (8) bekezdés alapján, a közös őstermelői igazolványban adószámmal rendelkező őstermelő (adózó), családi gazdálkodó bevallásának jelölése. E négyzetbe akkor kell X-et tenni, ha a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezők, a családi gazdaság tagjai abban állapodnak meg, hogy adóbevallási kötelezetkést nem külön-külön, hanem közösen, az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó néven és bevallásában teljesítik. Ezen adózási mód nem kötelező, azonban választása esetén a „J” jelű lapot is ki kell tölteni, a IV. részben pedig jelölni kell a „J” jelű lap kitöltését.

9. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást fál fel vagy kutat, s a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az önkormányzat illetékes területén az adóévben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

10. Abban az esetben, ha a katasztrófa a helyi iparüzési adóban az adóévre az adóalap tételes összegében való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor főszabály szerint – bizonyos esetektől eltekintve – bevallásbenyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyoknak benyújtania [Htv. 39/B. § (6) bekezdés]:

- ha az adóévben a katasztrófa adófelmentési kötelezettsége (pl. 60 napot meghaladó keresőképtelenség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna,
- a katasztrófa a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet vagy a települési önkormányzat által rendeltetett biztosított adómentességet/kezdővállalkozóként kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-űtdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófelmentési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)

11. A Htv. 39/E. §-a tartalmazza a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra, e társaságok elővállalkozására, projektársaságokra vonatkozó sajátos, mentességi szabályokat. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (a továbbiakban: Szt. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szt. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említett projektársaság a rovatba tesz X-et, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is feltünteti.

12. A Htv. 39/F. §-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékének értékesítéséből származik), akkor e törvényi mentességet igénybe veheti, amely azonban csekély összegű állami támogatásnak, ún. de minimis támogatásnak minősül. A mentesség igénybe vételének tényét e négyzetben kell jelölni, az adózó ezzel elismeri a mentesség érvényesítésére való jogosultságot.

13. Azon adózónak kell e rovatba X-et tennie, aki/amely a már benyújtott adóbevallását – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. A korábbi adóbevallását helyesbítő adózónak az ellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlapját és kapcsolódó betétlapjait az új adatok figyelemmel úgy kell helyesbíteni, hogy a bevallás valamennyi releváns (nem csak a változó) sorát ki kell tölteni. Ebben az esetben a II. részben a „Bevallott időszakban” kell jelölni azon adóév kezdetét és végét, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

II. Bevallott időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az I. pontban foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában, az I. pontban említettek szerint.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző betétlapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó betétlapokat is – a tevékenység jellegének megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „D”-ig terjedő betétlapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatósághoz. Az „A”-tól „D”-ig

ig terjedő betétlapok egyikét sem kell kitölteni a következő – rá vonatkozó – egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak,
- b) eva-alanynak,
- c) katasztrófa,
- d) kisvállalati adóalanyának.

Az „A” jelű betétlapot azon adózónak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, továbbá amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Ki kell tölteni az „A” jelű betétlapot annak az adóalanyoknak is, akiknek/amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladja meg és az adóalap egyszerűsített, a nettó árbevétel 80%-ában való megállapítását választja, függetlenül attól, hogy esetlegesen a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak, eva-alany, katasztrófa vagy a kisvállalati adó alanyának minősül.

Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választók közül: a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózónak, ha a rájuk vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmazzák; b) azon eva-alanyoknak, akik az egyszerűsített vállalkozási adóalapjuk 50%-ában állapítják meg adójukat; c) azon katasztrófa, akik tételes adóalap szerinti adómegállapítást választottak, d) azon kisvállalati adóalanyoknak, amelyek a kisvállalati adó 1,2-szeresében állapítják meg iparüzési adóalapjukat.

A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű betétlapot a biztosítónak kell kitölteni.

A „D” jelű betétlapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteni, amelyek eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen kívánják csökkenteni a nettó árbevételét a helyi iparüzési adóalap kiszámítása során. **Nem kell kitölteni az „E” jelű betétlapot** bármely, egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalany.

Az „F” jelű betétlapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett. A „G” jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van. A „G” jelű betétlap a **túlfizetéseiről szóló nyilatkozat** tételre és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

A „H” jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásukat – az Art. 49. §-a alapján – utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánják. Az „I” jelű betétlapot azon adóalanyoknak kell kitölteni, amelyek éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítik. Az „A”-„D” jelű betétlapokat nem kell kitölteni azon vállalkozásoknak, melyek az „I” jelű lap kitöltésére kötelezettek. Szükséges azonban az „E” jelű betétlap kitöltése.

A „J” jelű betétlapot azon, közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyoknak, családi gazdaság tagjainak (adóalanyoknak) kell kitölteniük, akik az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy kívánják teljesíteni, hogy a közös őstermelői, családi gazdaságban folytatott tevékenység-végzésből származó teljes iparüzési adóalap az adószámmal rendelkező őstermelő, családi gazdálkodó vallja be. A közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező többi őstermelőnek, illetve a családi gazdaság többi tagjának ebben az esetben nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtania. Ezen betétlapon azonban nyilatkoznia kell ezen egyszerűsített adóbevallási mód alkalmazásáról.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választók nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap megállapítás a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályozás képest más módon történő az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyok külön nyilatkoznia kell.

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2017. adóévre:

- a) a 2017. teljes adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- b) az egyszerűsített vállalkozási adó alanya,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya,
- d) azon egyéb iparüzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben a 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió Ft-ot nem haladta meg,
- e) a kisvállalati adó alanya.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alap 20%-kal növelt (1,2-vel szorozott) összege, de legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti bevétel 80%-a. A b) esetben a vállalkozási szintű iparüzési adóalap az eva alapjának 50%-a. A c) esetben a tételes adóalap szerinti adó alany iparüzési adóalapja székhely, illetve telephely településenként 2,5-2,5 millió forint. A d) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorozott összege). Az e) esetben az adó alapja a kisvállalati adó alapjának 20%-kal növelt (1,2-vel szorozott) összege.

A Htv. szerinti egyszerűsített adóalap meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2-5. sorokat, valamint a fentebb említett a)-c) és e) esetben (átalányadózó, eva-alany, tételes adóalap szerinti adózó katasztrófa, kisvállalati adó alanya esetén), az „A”, az a)-e) esetekben az „E” jelű betétlapokat. A tételes adóalap szerinti adózó katasztrófa a VII. 1. sorát sem kell kitölteni.

A kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó jogalany az iparüzési adó alapját egyébiránt háromféle módon állapíthatja meg:

- az általános szabályok szerint [Htv. 39. § (1) bek.] ekkor nem kell külön nyilatkozatot tennie a bevallási nyomtatványon,
- a nettó árbevétel 80%-ában [c) pont] erről nyilatkozik a bevallási nyomtatvány főlap VI. pont c) alpontjánál X tételével,
- tételes adóalap szerint (székhely, illetve telephely településenként 2,5-2,5 millió forint adóalap alapján) adózik, ezen adóalap-megállapítási mód adóévre történt választásáról a korábban benyújtott bejelentkezésében, illetve változás-bejelentésében már nyilatkozott, ezért az adóbevallásban ismételt nyilatkozattétel nem terheli.

A VII. 1. sorban kell feltüntetni:

- a) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó átalányadózó esetén az átalányadó alapját, a VII. 6. sorban pedig az átalányadó 1,2-vel szorozott összegét, azaz az iparüzési adó alapját;
- b) az eva alanya esetén az eva alapját, a VII. 6. sorban pedig az eva-alap felét, azaz az iparüzési adó alapját;
- c) a tételes adóalap szerinti adózó katasztrófa az 1. sort üresen kell hagynia, míg a VII. 6. sorban székhelye és valamennyi telephelye után 2,5 millió forintot. Ha valamely – székhely, telephely szerinti – önkormányzat illetékes területén az adóalany adókötelezettsége nem állt fenn a teljes évben (pl. telephelynyitás, telephely megszüntetése, székhelyáttelezés miatt), akkor az adott település esetén a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő együttes összeget;

- d) a nettó árbevétel 80%-ában való egyszerűsített adóalap-megállapítást választó bármely – 8 millió forintot meg nem haladó nettó árbevételű – vállalkozó esetén az „A” jelű betétlapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét, a VII. 6. pont alatt pedig a nettó árbevétel 80%-ának, azaz az adóalap összegét,
- e) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kisvállalati adó alanyának a kisvállalati adó alapjának összegét, a VII. 6. sorban pedig ennek 1,2-szeres összegét, azaz az iparűzési adó alapját.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevétel-elemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó betétlapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó betétlapon kell levezetni. Ezért elsőként a vonatkozó betétlapon 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsortokat kell kitölteni! Az adott betétlapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét itt feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak ezt a sort a VI. pontban leírtak szerint kell kitölteni, azaz, hogy az „A” jelű betétlapon csak annak a vállalkozásnak kell kitölteni, akinek nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió forintot meg nem haladja meg és a nettó árbevétel 80%-ában (egyszerűsített) kívánja megállapítani az iparűzési adó alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható eladott áruk beszerzési értékének (nőbél) és a közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét. A levonható összeg levezetése az „E” jelű betétlapon tartalmazza, ezért azt – ha van ilyen jogcímen levonható tétel – mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű betétlaphoz írt útmutató tartalmazza.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét [Htv. 52. § 32. pont; 40/I. §]. Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) a Polgári Törvénykönyv szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építészeti lakás elhelyezéséhez használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azaz a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerinti eladott áruk beszerzési értékét, 52. § 37. pont vagy 40/G. § szerinti anyagköltségként, illetve 52. § 40. pont és 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, amely a Htv. 52. §-ának 37. pontja, illetve – éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók esetén – a Htv. 40/G. §-a szerinti fogalom. Az anyagköltség – egy kivétellel – a számviteli törvény szerint (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalkék, alkatrész, egy éven belül elhasználódó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyevi költségét jelenti. Az egyszerűsített vezetett vagy pénzügyi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyevi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyevi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyevi kifizetett leltári zárókészlet értékével.

Az éves beszámolóját az IFRS-ek szerint készítő vállalkozás esetében anyagköltség a Htv. 52. § 67. pontja szerinti anyag üzleti évenként elszámolt – Htv. 40/G. § (2) és (3) bekezdés szerinti korrigált – felhasználáskori költség szerinti értéke. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltségként elszámolt – bekerülési értékével, továbbá azaz az értékekkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerinti alvállalkozói teljesítések értékéért, az 52. § 36. pont vagy 40/F. §-a szerinti eladott áruk beszerzési értékéért, az 52. § 40. pont és a 40/H. § együttes értelmezése szerinti közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán vissza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényre. E szerint az alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXIX. törvény (a továbbiakban: Tt.) 7. §-ának (1) bekezdés t) pontja szerinti a társasági adóalap kiszámítása során az adózás előtti eredményt csökkentő tétel. A helyi iparűzési adóalap-számításnál további kiegészítő rendelkezés, hogy egy adott költséggel csak egy ízben lehet csökkenteni a nettó árbevételt.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparűzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, a 4. sorban, és az 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét eléri vagy meghaladja a 2. sor, a 3. sor, a 4. sor és az 5. sor számadatának együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 12. sorban, 13. sorban, 16. sorban, 17. sorban és 25. sorban egyaránt „0”-t kell írni, feltéve, ha a 11. sorban (foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekmény) szerepel összeg, és az több, mint az 1. sorban feltüntetett összeg és a 2-5. sorokban összesen feltüntetett összeg különbözete.

Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű betétlapon III. részét kell kitöltenie, akkor ezen sor értéke a (az „E” jelű betétlapon III. pontja alatt kiszámított) III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg!

Az IFRS-t alkalmazó vállalkozóknak az áttérési adóévben és az azt követő adóévben figyelemmel kell lenniük a Htv. 40/K. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint ugyanis, ha az áttérési adóévnek vagy az áttérési adóévét követő adóévnek (a továbbiakban együtt: átmeneti adóévek) az iparűzési adóalapja (39. §) a 40/B-40/J. §-ok alkalmazásával kisebb, mint az áttérési adóévét megelőző évben 12 hónapra számított adóalapjának összege, akkor az átmeneti adóévek adóalapja – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – az utóbbi. Így, ha az előbbi feltétel teljesül, ebben a sorban az előző adóévi vállalkozási szintű adóalap összegét kell feltüntetni.

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózó vállalkozónak, b) a) alanyának, c) tételes adóalap szerint adózó katasztrófák, d) 8 millió forint adóévi – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva a 8 millió forint időarányos részét el nem érő – nettó árbevételét meg nem haladó árbevételű vállalkozónak, e) kisvállalati adóalanyoknak a sor értékét a VI. pontban említették szerint kell kitölteni. Ha a katasztrófa és bevallásnyújtásra kötelezett vagy bevallást nyújt be (lásd I. 2. és 10. pontokhoz írtakat), akkor itt kell feltüntetni az adóévi adó alapjának összegét, esetében a 1-5. sorokat nem kell kitölteni.

7. sor: Az Art. 1. §-a (8) bekezdésének első fordulata értelmében a szokásos piaci ártól eltérő szerződési feltételeket alkalmazó kapcsolt vállalkozások ügyleteit adózási szempontból a szokásos piaci ár alapulvetéssel kell minősíteni. A hivatkozott bekezdés irányadó a helyi iparűzési adóra is, azaz amennyiben a kapcsolt vállalkozások az egymás között alkalmazott árakat a szokásos piaci árra igazítják, úgy a korrekció a helyi iparűzési adó alapjánál is véghez kell vinni (a korrekció vonatkozik a nettó árbevételre, az előbbé-re, az anyagköltségre, a közvetített szolgáltatások értékére, az alvállalkozói teljesítések értékére). A bevallási nyomtatvány lehetőségét ad arra, hogy az adózó ennek összegét külön jelölje a bevallási nyomtatványon. Amennyiben a szokásos piaci ár miatti

korrekció hatása összességében negatív, azaz a nettó árbevétel (adóalapot) csökkenti, úgy annak értékét a negatív előjellel kell feltüntetni a sor kitöltésekor.

8. sor: A Htv. 40/J. §-a áttérési különbözet számítását írja elő a beszámolójukat első ízben az IFRS-ek szerint készítő vállalkozók részére. Ennek oka, hogy egyes tranzakciókat a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban sorolnak a bevételek közé, illetve az egyes, nettó árbevétel csökkentő tételek elszámolása is eltérő időszakra eshet a két számviteli rendszerben. A szabályozás értelmében az áttérést megelőző adóévben figyelembe nem vett nettó árbevétel és figyelembe vett árbevétel-csökkentő tényező akkor képez az áttérési adóévben pozitív áttérési különbözetet, ha ezen tételek az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérési adóévben, sem az azt követő bármely adóévben nem jelennek meg az adóalap részeként vagy ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg. Mindez csak akkor alkalmazandó, ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ekre, s ezen tételek megfelelő elszámolása a helyi iparűzési adó alapját – az áttérési adóévben vagy azt követően – növelné. Az áttérési különbözet negatív irányú (adóalap-csökkentő hatású), ha az árbevétel az áttérési adóévét megelőzően és az áttérési adóévben vagy azt követően is egyaránt része az adóalapnak, vagy ha az egyébként nettó árbevétel-csökkentő tényezőt sem az áttérési évet megelőzően, sem az áttérési évet követően vagy azt követően nem lehet ekként figyelembe venni az adóalap-számítás során. Ha az áttérési különbözet értéke negatív, ezt a tényt, vagyis az összeg előjelét is fel kell tüntetni a sorban. (Részletezés az „E” jelű betétlapon)

9. sor: A beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozások esetén a Htv. 40/J. §-ának (2) bekezdése szerinti számviteli önellenzési különbözet bemutatására vonatkozó sor (4-7).

10. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévéhez képest bekövetkező növekményét 1 millió forint/6000 Ft-ig csökkentheti az iparűzési adó alapját (pl.: ha az évi létszám-növekmény 5,36 Ft, akkor 5,36x1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentést vehető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámát a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2015. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegy pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a Tao. tv. szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozással tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételevel jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

11. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévét megelőző adóévre igénybe vett adóalapmentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

12. sor: Az ún. „korrigált” Htv. szerinti adóalap sorban a 6. sorban rögzített adóalap összegének a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt, valamint a szokásos piaci árra való kiigazítás miatt (pozitív/negatív előjel szerint) korrigált, illetve az IFRS-t alkalmazó vállalkozónál (pozitív/negatív előjelű) áttérési különbözetet, önellenzési különbözetet figyelembe vevő vállalkozási szintű iparűzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén terhelő állandó jellegű iparűzési tevékenység utáni adókötelet (székhelyen kívül) legalább egy településen telephelyt tart fenn, akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani az egyes települések között.

13. sor: Itt kell feltüntetni a 12. sorban szereplő vállalkozási szintű adóalap megosztása eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – települési szintű adóalapot. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, ezt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalapprész azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozó nem terhelő adóalap-megosztási kötelezettség (székhelyen kívül) legalább egy önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye, akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 12. sorban szereplő összeggel.

14. sor: Az önkormányzat rendelkezésén a 2,5 millió Ft-ot meg nem haladó vállalkozási szintű adóalap vállalkozások számára adóalap-mentességet állapíthat meg (az önkormányzat döntésétől függően előfordulhat, hogy az adómentesség csak kisebb vállalkozási szintű adóalapösszegig, például 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – adóalap-mentesség összegét, amely a települési adóalap összegét csökkenti.

15. sor: Ha az önkormányzat iparűzési adó szabályozó rendelete a háziorvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és a védőnő számára adóalap-mentességet állapít meg, akkor annak – legfeljebb 20 millió Ft – összegét kell ebben a sorban feltüntetni. Az adóelőny akkor jár, ha a háziorvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételének legalább 80%-a a tevékenység-végzésre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik.

16. sor: Ez a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (13. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap-részek (14. és 15. sor) összegét. Abban az esetben, ha a 14. és a 15. sor együttes összege eléri vagy meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni. Ekkor a 17. sorban, a 25. sorban egyaránt „0” forintot kell írni.

17. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, a települési önkormányzat rendelet szerinti adóévi adómentésként alapulvetéssel.

18. sor: A települési önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozókat (az adókedvezmény az adó %-ában (0-100% között) fejezhető ki). Ebben a sorban az adó csökkentő kedvezmény összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem írtatott rendeletében, akkor itt összeget nem lehet feltüntetni.

19. sor: Ha az önkormányzat iparűzési adó szabályozó rendelete a háziorvos (ide értendő a házi gyermekorvos, fogorvos is) és a védőnő vállalkozó számára adókedvezményt tartalmaz (melynek mértéke akár 100% is lehet), akkor a kedvezmény összegét ebben a sorban kell feltüntetni. A kedvezmény akkor jár, ha a háziorvos, védőnő vállalkozó adóalapja nem több, mint 20 millió forint és árbevételének legalább 80%-a a tevékenység-végzésre kötött finanszírozási szerződés alapján a Egészségbiztosítási Alaptól származik. Ha az önkormányzat rendeletében a Htv. 39/C. § (4) bekezdésének felhatalmazása alapján – adókedvezményi rendelkezést nem tartalmaz, akkor itt összeget nem lehet szerepeltetni.

20. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az adóévben az ideiglenes jellegű iparűzési tevékenység után megfizetett adóalányi összeget – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhelyi, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban annak összegéig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett adóalányi címén, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az önkormányzatra jutó adóból levonható összeg az adóévben megfizetett adóalányi 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóalányi összege meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt csak a 17. sorban szereplő összeg lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóalányi tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 26. sorban kell szerepeltetni.

21. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhelyi, illetőleg a telephely szerinti önkormányzatok az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autók és fűtők használatát fizetendő, megített általános díjak (a továbbiakban: befizetési e-űtdíj) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként

elszámolt belföldi e-ütdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparüzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapok arányában vonhatja le. Azaz, a belföldi e-ütdíj 7,5%-a az adóalap-megosztás arányában vonható le. Ha a belföldi e-ütdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát a belföldi e-ütdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

22. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható az adóalany által a ráfordításokért, költségeikért az adóévből elszámolt, külföldön autópályák, autókutak és főutak használatáért fizetendő, megített úttal arányos díjak (a továbbiakban: **külföldi e-ütdíj**) a 7,5%-a. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségeikért, ráfordításokért elszámolt külföldi e-ütdíj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a külföldi e-ütdíj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell szerepeltetni.

23. sor: A Htv. 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig – levonható az adóalany által a ráfordításokért, költségeikért az adóévből elszámolt az autópályák, autókutak és főutak használatáért fizetendő használati díjak (a továbbiakban: **belföldi úthasználati díj**) a 7,5%-a. A belföldi úthasználati díj (10 napos/30 napos/éves „matrica” vagy megyei „matrica”) a 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó tehergépjárművel, illetőleg autóbusszal vagy személygépkocsival való díjköteles közúthálózaton való közlekedés kapcsán fizetendő díjtárhely. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségeikért, ráfordításokért elszámolt belföldi úthasználati díj 7,5%-át az adóalap-megosztás arányában vonhatja le a megosztással érintett önkormányzatokhoz fizetendő adójából. Ebben a sorban tehát a belföldi úthasználati díj 7,5%-ának a településre jutó összegét kell beírni.

24. sor: A Htv. 40/A. § (4) bekezdése alapján az önkormányzat rendelkezésére bocsátott teherátviteli alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévből elszámolt közvetlen költsége 10%-ának iparüzési adóból való levonását. Amennyiben a vállalkozás csak székhellyel rendelkezik, és az önkormányzat rendelkezésére bocsátott teherátviteli alapkutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés adóévből elszámolt közvetlen költsége 10%-ának településre jutó összegét kell feltüntetni.

25. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles települési adóalapra vehető adó összegéből (17. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímen csökkentő tételeket (a 18-24. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adott csökkentő tétel együttes összege eléri vagy meghaladja a 17. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

A bevallási nyomtatvány nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzügyi adatokat (megfizetett adóelőleget, adóelőleg-kiegészítés összegét), tekintettel arra, hogy ezen pénzügyi adatok mind az adó, mind az önkormányzati adóhatóság által vezetett nyilvántartásában rendelkezésre állnak.

26. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévből ténylegesen megfizetett adóalany önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg akkor egyezik meg a 20. sorban feltüntetett összeggel, ha az kisebb a 17. sorban feltüntetett adóösszegnél vagy azzal egyenlő.

27. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózási alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmaknak megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyet, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalanyok külföldön több telephelye van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a

„külföldi”-et egységként kell tekinteni, vagyis egy telephelynek minősül. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítás nem kell telephelyenként elvégezni. A külföldi telephelyre, telephelyekre jutó adóalapot – tájékoztató adatként – e sorban kell feltüntetni.

28. sor: Itt kell – tájékoztató adatként – feltüntetni a vállalkozás által az adóévből megfizetett (költségeikért, ráfordításokért elszámolt) belföldi e-ütdíj, külföldi e-ütdíj és belföldi úthasználati díj együttes összegének 7,5%-át.

29. sor: A Htv. 39/D. § (1) bekezdése alapján a vállalkozási szintű adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámmal képest bekövetkezett növekménye után 1 millió forint/fő összeggel. Ebben a sorban a létszám-növekményt főben kifejezett adatként kell szerepeltetni (PL: ha az e jogcímű adóalap-csökkentés 1 782 000 forint, azaz a létszámnövekmény 17,82 fő volt, akkor ez utóbbit számadatnak kell beírni.) Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételevel jött létre. A Htv. 39/D. §-ának (2) bekezdése alkalmazásában állami támogatás a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítani és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Természetesen az adóelőleget is önadózással kell teljesíteni, így azt az önkormányzati adóhatóság részére megfizetni. A bevallott adóelőleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható. Az adóbevallás az Art. 145. § (1) bekezdés b) pontja értelmében végrehajtható okirattal minősül.

1. Előlegfizetés időszaka

Az előlegfizetési időszak általános esetben a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírnia a bevallás s sorába. Az előlegfizetési időszak (keresztévfél) tehát 12 hónapnyi időszakra ölel át.

2. Első előlegfizetési időszak

Az első előlegfizetési időszak esedékességének a napja az adóelőleg fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja. A naptári évvel egyező üzleti éves vállalkozás és magánszemély vállalkozó esetén ez a nap 2018. szeptember 15-e. Itt kell jelölni az előlegfizetési napját és az előleg összegét. Ebben a sorban a 2018. szeptember 15-én tartó előlegfizetési időszak első előlegfizetési napjának 15. napján esedékes (bevallott) előlegösszegét kell különözetni. Ha az adózónak az adóévi 3. hónapjának 15. napján (2018. március 15-én) nem kellett adóelőleget fizetni, akkor e sor összege a VII. 25. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. (Ezen bevallásbenyújtás határmárcius 15-én előlegfizetési időszak második előlegfizetési napjának 15-én esedékes a következő előlegfizetési időszak első részletének, azaz a 2018. március 15-én és a következő előlegfizetési időszak első részletének, azaz a 2018. szeptember 15-én esedékességgel fizetendő, 2018-ban kezdődő adóévi adóelőleg a VII. 25. sorba írt adóösszeggel, azaz a 2017. évben kezdődő adóévi adóösszeggel egyezik meg.) Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határmárcius mindig a március 15-ét követő első munkanap, ami 2018-ban március 16-a.

3. Második előlegfizetési időszak

A második előlegfizetési időszak előlegfizetési napjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves és magánszemély adózó esetén 2019. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózó csoport esetében, amellyel, hogy az adóelőleg összegét is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 25. sorban szereplő adóösszeg (a 2017-ben kezdődő adóévi adójának) fele. Természetesen március 15-én sosem esedékes a fizetési kötelezettség, mert március 15-e nemzeti ünnepünk. Ezért a fizetési határmárcius mindig a március 15-ét követő munkanap, 2019-ben március 18-a.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/ameklyek az **általános szabályok** szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden **iparüzési adóalany**, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, ide értve azt a vállalkozást is, akinek/ameklynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapja egyszerűsített megállapításának módját választotta, továbbá, amely éves beszámolóját nem a nemzetközi számviteli standardok (IFRS) figyelembevételével készíti el. Nem kell kitöltenie az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adóalap-megállapítási választóknak:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti általános adózónak;
- b) azon eva-alanyok, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalap 50%-ában állapítja meg adóját,
- c) azon kft-alanyok, aki tényleges adóalap szerinti adózást választott,
- d) a kisvállalati adóalanyok.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel.

2. sor: A **számviteli törvény hatálya alá tartozó** adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72-75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl. egyesület, közalapítvány, társaság, lakásszövetkezet) esetében a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevétel összegét kell feltüntetni. A **személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany** esetében a tevékenységével (termékekértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott – általános forgalmi adó nélküli – ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt

regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számviteli törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételhez).

3. sor: A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszállt a jogdíj-bevétel eredményező jogosultságok, tevékenységek köre, ennek megfelelően már nem része a jogdíj fogalomnak – többek között – a védjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíj fogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használati minta-ojtalom, a növényfajta-ojtalom, a kiegészítő ojtalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának ojtalma és a szerzői jogi védelemben részesülő szoftver használati/felhasználási engedélyéből, valamint a felfedezési jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíj-bevételnek. A Htv. 51/B. §-ának (2)–(4) bekezdéssel azonban bizonyos esetekben még lehetőséget teszik az, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíj-bevétellel lehesse csökkenteni.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb szolgáltatások értékeiként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, illetve alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó összegét. Ezen sorban rögzített összeget jogcím – regisztrációs adó, alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó – szerinti bontásban is fel kell tüntetni.

6. sor: A külön jogszabály szerinti felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszámítási díjat nem terhelő iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorban a felszámítási díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek **hitelintézetnek vagy pénzügyi vállalkozásnak** minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és a 9. sor összegét le kell vonni. Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!

2-9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló készítése és könyvvizetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a Htv. 52. § 22. pont b) alpontja – pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt előbbi teljes összege nettó árbevétel-csökkenést tételez azzal, hogy ezen összeggel az adóalap a VII. 2. sorban már nem csökkenthető – alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek **biztosítónak** minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2-7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, amelyek **befektetési vállalkozásnak** minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2-6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „E” jelű betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, **amelynek van eladott áruk beszerzési értéke (elárá) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot annak a vállalkozásnak, aki az iparüzési adóban az adóalap egyszerűsített adóalap-megállapítási módját választotta.** E két ráfordítás-elemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban **együttes összegük csak korlátozottan vonható le a nettó árbevételből.** A korlátozás lényege, hogy a nettó árbevétel nagyságától függően a két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. **Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti tevékenységben résztvevő vállalkozásnak.**

A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevételcsökkentő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti a nettó árbevételt. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevételcsökkentő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkenti a nettó árbevételt, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkenti a nettó árbevételt, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel csökkenti a nettó árbevételt, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonható le.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében – a főszabályban foglaltaktól eltérően – az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékének és közvetített szolgáltatások értékének teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számviteli törvény szerinti **exportértékesítés nettó árbevételét** vagy a **közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk értékesítése után befizetett értékesítés nettó árbevételét** számol el. Az **elszámolóházi tevékenységet** végző szervezetnél, az általa – a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében – vásárolt és továbbértékesített, a számviteli törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékének elszámolt földgáz és villamosenergia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét. A külön jogszabály alapján erre feljogosított dohánykiskereskedelm-elállítási tevékenységet végző személynél az általa dohánytermék-kiskereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számviteli törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékének elszámolt dohánytermékek beszerzési értéke csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany adatai

Az I. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá tartozik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkentő ráfordítása pozitív előjellel különbözeteként – figyelemmel a 39. § (4)-(5) és (9) bekezdésben foglaltakra – kell megállapítani, azaz, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyok kell alkalmazni, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékének és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozási vonatkozásában.

Tehát e helyzetben azon vállalkozásnak kell X-et tennie, amely megfelel valamilyen, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősül (kivéve, ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött (például a naptári évtől eltérő üzleti évet választók esetén) és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre, mert ez esetben a Htv. 39. § (10) bekezdése és 51/C. § (1) bekezdése alapján nem kell alkalmazni a Htv. 39. § (6) bekezdését, azaz az adóalap-összeszámlási szabályt) és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elárá és a közvetített szolgáltatások értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételnek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni.

Az 1. és a 2. sorban az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az 1. sorban kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elárá fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változatlan formában eladott anyagoknak, árukaknak – a számviteli törvény szerinti az eladott áruk beszerzési értékének elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszerűsített könyvvitelt, valamint – a személynél jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozások

2-8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

2-6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevétel-elemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkentni az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint átvállalkozói teljesítések értékéért, a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltségeit, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékéért nettó árbevételét csökkentette.

A 2. sorban kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét.

A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalmú közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján az utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell töltenie a számlaszámot is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékéért, a 37. pont szerint anyagköltségeit vagy a 32. pont szerint átvállalkozói teljesítések értékéért nettó árbevételét nem csökkentette.

A 3. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elárá és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk, saját előállítású termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számviteli törvény szerinti export árbevételét kell elszámolni. **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

A 4. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elárá értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelm-elállítási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

Az 5. sorban kell feltüntetni az 1. sorból az elárá azon ráfordítás-részt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán eláráként számolt el.

A 6. sorban kell feltüntetni az elárá és a közvetített szolgáltatások együttes összegének az 1. és a 2. sor szerinti adót (4)-(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként álló elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adót együttes összegét). **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

A 7. sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elárá és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot meghaladja, akkor a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett számadatokat kell összeadni és itt beírni.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint – lényegében csoportszinten, összevontan – kell megállapítani, azaz, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozóan az elárá és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alól kivétel. Nem kell az adóalap-összeszámlást alkalmazni és a III. pont szerinti sorokat kitölteni (a I. sorban lévő négyzetbe X-et tenni), ha az adóév 2016. szeptember 30-át követően kezdődött és a kapcsolt vállalkozási viszony nem 2016. október 1-jét követő szétválással jött létre. Ezen esetben a II. pont szerinti sorokat kell kitölteni.

Az 1. sorban kell feltüntetni azt a nettó árbevétel-összeget, amely az összevont adóalap-számlátára kötelezett kapcsolt vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatainak összegzéseként áll elő.

A 2. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számlátára kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, átvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkentő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap-számlátása során.

A 3. sor szolgál az összevont adóalap-számlátára kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elárá összegének kimutatására.

A 4. sor szolgál az összevont adóalap-számlátára kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

A 5. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elárá és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számviteli törvény szerinti export árbevételét kell elszámolni.

A 6. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti elárá értékéből azon ráfordítás-részt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállapításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével vagy dohánykiskereskedelm-elállítási tevékenységet végző jogalany a dohány bekerülési értékével összefüggésben számol el. Továbbá a külön jogszabály alapján dohánykiskereskedelm-elállítási tevékenységet végző adózó esetén az általa dohánytermék-kiskereskedők részére történő továbbértékesítési célból vásárolt és továbbértékesített, a számviteli törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékének elszámolt dohánytermékek beszerzési értékét.

Az 7. sorban kell feltüntetni a 3. sorból az előbbi azon ráfordítás-részeit, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamosenergia kapcsán előbbi-ként számolt el. A 8. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes előbbi-jének és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)-(5) és (9) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg a 3. és a 4. sor szerinti adat együttes összegét).

A 9. sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel előbbi és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélküli levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban feltüntetett összegek) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegévé áll elő.

KITÜLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz a székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más belföldi településen vagy külföldön) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főállappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégazonosítási) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Ebben a pontban kell jelölni az adóévben, a vállalkozó által alkalmazott adóalap-megosztási módszert. A vállalkozónak a Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységére leginkább jellemző módszer alapján kell az adóalapot megosztani. **Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye!** Az 1. pont vagy a 3. pont mellett négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap megosztásra az a leginkább jellemző, az **alábbi korlátok figyelembevételével:**

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1. pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont mellett négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.
 - Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia – annak érdekében, hogy valamennyi megosztással érintett településre pozitív adóalap jusson –, akkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3., 4. sorait egyaránt ki kell tölteni.
 - A Htv. mellékletének 2.2. pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetekben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energialekereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni.
 - Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3. pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont mellett négyzetbe kell X-et írni.
- E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor – a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4. sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont 9. és 10. sorait kell még kitölteni!
- A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a Htv. melléklete 2.4.1. pontja alapján az adóévi adóalap 20%-át a székhely és – Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti – telephely(ek) szerinti települések között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában [1.1.], eszközérték arányosan [1.2.] vagy komplex [2.1.] megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át az összes előfizetője és településen lévő előfizető arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az „F” jelű betétlap II. pont 1., 2. vagy 2. sornál és 6. sornál tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint II. és 12. sorait kell kitölteni!
 - A vezeték nélküli távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2. pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezeték nélküli távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű betétlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

KITÜLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekéről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózónak. **A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főállappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégazonosítási) alá kell írni!**

A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy túlfizetés mellett fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia az önkormányzati adóhatóságnál fennálló túlfizetés összegéről a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok mellett négyzetbe való jelöléssel. A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes (iparüzési adó) befizetésére, más adóval vagy más adóhatóságnál fennálló adó- vagy köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

KITÜLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főállappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégazonosítási) alá kell írni!

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell tölteni az adózónak, amikor – az Art. alapján –

A 10. sorban kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkentő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható előbbi és közvetített szolgáltatások együttes összegét.

A 11. sorban kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkentő tételek egyenlegévé áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegévé. Ezért a 10. sorban szereplő összeget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó betétlap II. 1. sorban kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányadost 6 tizedesjegyre kell számítani).

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték-arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és a 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozó a komplex megoldási módszert alkalmazza, abban az esetben az 1-4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozásnak a vállalkozási szintű adóalap 20%-a esetében az 1. és 2. sorokat vagy a 3. és 4. sorokat vagy az 1-4. sorokat, míg a vállalkozási szintű adóalap (fennmaradó) 80%-a esetében a 11. és 12. sorokat kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó összes számviteli törvény szerinti nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen kívüli végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevétel.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamos energia elosztó hálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén – ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja – ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termék, félkésztermék, késztermék értékeinek együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebben a sorban az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amely az adott településre jut.

11. sor: A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők – adóév első napján érvényes – számát kell ebbe a sorba beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizetői számból ebbe a sorba azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatási helyi számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetni az utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizetői számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizetői számot kell itt feltüntetni, amelyik – az előfizetői számlázási címe alapján – az adott településre jut.

Az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adók módjára behajtandó köztartozása. Rendelkezés hiányában az önkormányzati adóhatóság a túlfizetés összegét – az Art. szabályai szerint – a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvendő összegek

Az adózónak ebben a pontban kell nyilatkoznia a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bankszámlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg meg kellett volna fizetnie.

Korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel – akár terhére, akár javára – helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában – az önellenőrzési pótlék alapja –, illetve az önellenőrzési pótlék összege – nem szerepeltetett adatot.

Az IFRS-eket alkalmazókra vonatkozó adóalap-szabályokat a Htv. 2016. január 1-jétől hatályos 40/B-40/ M. §-ai, illetve 52. §-ának újonnan megállapított pontjai tartalmazzák. Ha a helyi iparüzési adókötelezettséget érintően valamely kérdést ezen §-ok nem érintenek, azaz speciális szabály nincs, az IFRS-t alkalmazó vállalkozásoknak is a helyi iparüzési adó általános szabályait kell alkalmazniuk.

Ennek megfelelően az éves beszámolójukat az IFRS-ek szerint készítő vállalkozásoknak az „I” jelű betétlapon kell számot adniuk nettó árbevétel és az adóalapjukat befolyásoló egyéb tényezők (eladó, anyagszolgáltatás, közvetített szolgáltatások értéke, ártérési különbözet) összegéről, eleméről. Emellett azonban ki kell tölteniük a főlapot és az „E” jelű betétlapon is.

A betétlapon együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát kell feltüntetni.

II. Nettó árbevétel

II/1. A nem pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

- 1. sor:** A nettó árbevétel meghatározásának szabályait, azaz az adóalap-megállapítás legfontosabb elemét a Htv. új 40/C. §-a rögzíti. A nettó árbevétel meghatározásának kiindulópontja a bevétel, melyet különböző növelő és csökkentő tényezőkkel korrigálva alakul ki – a könyveket nem IFRS szerint vezető vállalkozókkal azonos adójogi megítélést biztosító – nettó árbevétel összege. Ennek megfelelően a sor értéke megegyezik a 2., valamint a 7-20-ig terjedő sorok összegének a 21-24. sorok összegével csökkentett, 25. sorok korrigált értékével.
- 2. sor:** A bevétel magában foglalja az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget, továbbá az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevételt, valamint minden olyan bevételt, melyet más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni. Ezért ebben a sorban a 3-6. sorokban szereplő értékek összegét kell feltüntetni.
- 3. sor:** Az áru értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetén, valamint jogdíjra való jogosultság alapján az IAS 18 Bevételek című standard szerint bevételként (árbevételként) elszámolt összeget kell ebben a sorban feltüntetni.
- 4. sor:** Az IAS 11 Beruházási szerződések című standard szerinti beruházási szerződés alapján elszámolt árbevétel összegét kell itt szerepeltetni.
- 5. sor:** Itt azon bevételket kell feltüntetni, melyeket – az IAS 11 és az IAS 18 standardhoz képest – más standardok az IAS 18 szerinti árbevételként rendelnek elszámolni.
- 6. sor:** Az IFRS-ek szerint a megszűnő tevékenységeket és az azokból származó bevételeket külön kell nyilvántartani, azokat a beszámolóban is el kell különíteni. Ezt az értéket kell ebben a sorban szerepeltetni.
- 7. sor:** Az azonos termékek cseréje esetén – amennyiben azt az adóalany 2. sor szerinti bevétel megállapítása során nem vette figyelembe – az elcsereált áruk, szolgáltatások számlázott ellenértékét (annak hiányában valós értéket) ebben a sorban kell feltüntetni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.
- 8. sor:** Tekintettel arra, hogy a nem számlázott utólag adott engedmény az IFRS-ek szerint csökkent az árbevétel, ennek értékével – amennyiben az adóalany azt bevételként nem vette figyelembe – növelni kell a bevétel összegét a nettó árbevétel kiszámítása során. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.
- 9. sor:** Ebben a sorban kell feltüntetni azt az összeget, amit halasztott fizetés esetén az adóalany, mint eladó – az IAS 18 Bevételek című standard 11. bekezdése szerint – kamatbevételként számol el. E rendelkezés értelmében ugyanis az IFRS-ek alkalmazása során a szokásos fizetési határidő meghaladó fizetési határidő esetén a vevőtől származó (járó) ellenértéket az eladott termék, nyújtott szolgáltatás árbevételére és a későbbi fizetés miatt számított kamatbevételre kell bontani. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.
- 10. sor:** Az IAS 11 Beruházások című standard 12. bekezdése szerint a szerződéses bevételt a kapott vagy járó ellenszolgáltatás valós értékén értékelik. A szerződéses bevétel mérését egy sor olyan bizonytalansági tényező befolyásolja, amelyek jövőbeli események kimenetelétől függenek. A becsléseket gyakran felül kell vizsgálni, ahogy események következnek be és bizonytalanságok oldódnak meg. A szerződéses bevétel összege ezért egyik időszakra is másként növekedhet, vagy csökkenhet. Ezek közé tartozik az az eset, amikor a szerződéses bevétel összege csökken a vállalkozó által a szerződés megvalósítása során okozott késedelmekből eredő kötbérek hatására. Az így fizetett kötbér összegét ebben a sorban kell feltüntetni, mert az – magyar számviteli alkalmazásokkal azonos adókövetkezmények biztosítása érdekében – bevételnövelő tényező a nettó árbevétel értékének meghatározásakor.
- 11. sor:** Ha az adóalany a Htv. szerinti közvetített szolgáltatásnak megfelelő ügyletet folytat, előfordulhat, hogy az IAS 18 alapján nem számol el bevételt (árbevételt), mert az ügylet az IFRS-ek fogalmi rendjében ügyműki értékesítésnek minősül (például saját nevében, de megbízója javára kötött adásvételi szerződéssel terméket (legyen az ingó vagy ingatlan) értékesít). Amennyiben az adóalany ezt az értéket mégis bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.
- 12. sor:** Az IAS 18 Bevételek című standard 8. bekezdése rögzíti – többek között –, hogy egy ügyműki viszonyban a gazdasági hasznok bruttó beáramlásai magukban foglalják azokat az összegeket, amelyeket a megbízó nevében szedtek be, és amelyek nem eredményeznek növekedést a gazdálkodó egység saját tőkéjében, és a megbízó nevében beszedett összegek nem minősülnek bevételnek. A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja ezért a bevételnövelő tételek között rögzíti a saját név alatt történt bizományos áruértékesítés számviteli törvény szerinti bekerülési értéke, amit a bevallás elkészítésekor ebben a sorban kell rögzíteni. Amennyiben az adóalany ezt az értéket bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében azt bevételnövelő tényezőként már nem kell figyelembe venni.
- 13. sor:** Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezett ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével – az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet miatt az IFRS-ek szerint árbevétel csökkentésének van helye, akkor – a magyar számviteli szabályokkal való összhang megteremtése érdekében – ezen összeggel növelni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.
- 14. sor:** Az IFRS-ek szerinti pénzügyi lízingszerződés fogalma jóval több ügyletet fog át, mint a magyar jogban ismert pénzügyi lízingszerződés. Ezt a szerződéstípus és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing

pedig egy olyan lízing, amelyben a lízingbeadó lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjogot végül átadja-e. Ebben a sorban a lízingfutamidő kezdetének adóévében a lízingfutamidő kezdetekor megjelenített követelés kezdeti költségeket nem tartalmazó értékét kell feltüntetni, ami a nettó árbevétel megállapítása során bevételként növelő tétel. (A lízingfutamidő kezdete az az időpont, amikor a lízingbevevő jogosult a lízingelt eszköz használatára vonatkozó jogát gyakorolni.)

- 15. sor:** Az IAS 18 Bevételek című standard szerinti árbevételbe nem tartozik bele a nem a szokásos tevékenységből eredő bevétel. Így – a könyveket a magyar számviteli szabályok szerint vezetőkhöz képesti adósemlegesség érdekében – az ilyen tevékenységek kapcsán kapott ellenértéket e sorban kell feltüntetni, mint bevételnövelő tényezőt. Amennyiben az adóalany valamely nem szokásos tevékenységből származó ellenértéket már bevételként számolta el, akkor a Htv. 40/C. §-ának (2) bekezdése értelmében, annak összegét ebben a sorban nem kell feltüntetni.
- 16. sor:** Az adósemlegességet biztosító bevételnövelő tételek közé sorolható az az előírás is, melynek értelmében az üzletág-átvétel esetén az eszközöknek a kötelezettségekkel csökkentett piaci értékét meghaladó vételár növeli az IFRS-ek szerinti bevételt. Ezt ugyanis a magyar számviteli szabályok – az IFRS-ekkel ellentétben – árbevételként rendelik elszámolni. A 16. sor ezen összeg feltüntetésére szolgál.
- 17. sor:** Az IFRS-ek lízingszerződést és az azzal kapcsolatos elszámolási, beszámolási kérdéseket az IAS 17 Lízingszerződések című standard szabályozza. E standard 4. bekezdése szerint a lízing egy olyan megállapodás, amelynek keretében a lízingbeadó egy adott összeg megfizetése vagy fizetések sorozata ellenében átadja a lízingbevevőnek azt a jogot, hogy egy adott eszközt a szerződésben meghatározott ideig használhasson. A pénzügyi lízing olyan ügylet, amely lényegileg az eszköz tulajdonlásával járó összes kockázatot és hasznot átadja függetlenül attól, hogy a tulajdonjog végül vagy átadásra kerül vagy nem. A pénzügyi lízingtől eltérő minden más lízing operatív lízingnek minősül. Az ilyen szerződésekkel származó bevételeket ebben a sorban kell feltüntetni.
- 18. sor:** Itt kell feltüntetni az ásványi ércből eredő bevételeket, mert az IAS 18. Bevételek című standard 6. bekezdésének (h) pontja szerint e bevételek nem terjed ki az IAS 18. standard hatálya.
- 19. sor:** Az IFRS Biztosítási szerződésekkel eredő bevételt (például kiterjesztett garancia ellenében kapott bevételt) kell itt feltüntetni.
- 20. sor:** A Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének m) pontja értelmében, ha egy, a Htv. 40/C. § (1) bekezdés a)-d) pontja vagy a (2) bekezdés a), e) és g)-l) pontjai szerinti ügyletről számviteli bizonylatot (számlát) állítanak ki, de az IFRS-ek alkalmazásával a számla szerinti összeg (teljes egészében) nem minősül adóköteles bevételnek a Htv. 40/C. § (1) vagy a (2) bekezdés alapján, akkor az így egyébként figyelembe nem vehető összeg is az adóköteles adóalapba tartozik. Ezt az összeget ebben a sorban kell feltüntetni.
- 21. sor:** A Htv. 2016. július 1-jétől határozza meg a jogdíj fogalmát [52. § 51. pont]. A korábbi szabályozáshoz képest leszűkült a jogdíj bevétel eredményező jogosultságok, tevékenységek köré, ennek megfelelően már nem része a jogdíjfogalomnak – többek között – a végjegy, a kereskedelmi név és az üzleti titok. A 2016. július 1-jétől hatályos jogdíjfogalom szerint kizárólag a szabadalom, a használatiminta-oltalom, a növényfajta-oltalom, a kiegészítő oltalmi tanúsítvány, a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalma és a szerző jogi védelemben részesülő szoftver hasznosítási/felhasználási engedélyéből, valamint a felsorolt jogok értékesítéséből származó ellenérték minősül jogdíjbevételnek. A Htv. 51/B. §-ának (2) (4) bekezdései azonban bizonyos esetekben még lehetővé teszik azt, hogy a nettó árbevétel összegét a Tao. törvény 2016. június 30-án hatályos 4. § 20. pontja szerinti – bővebb tartalmú – jogdíjbevétellel lehessen csökkenteni.
- 22. sor:** Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálási díjat nem terhelő iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebből a sorba a felszolgálási díj árbevételként elszámolt összegét kell feltüntetni.
- 23. sor:** Ebben a sorban kell szerepeltetni az adóhatósággal elszámolt jövedéki adó, regisztrációs adó, energiaadó és alkoholos italok utáni népegészségügyi termékadó együttes összegét, melyből a 23.1-23.4. sorokban a jövedéki adó, a regisztrációs adó, az energiaadó, a népegészségügyi termékadó összegét külön is fel kell tüntetni.
- 24. sor:** Az IFRS-ek értelmében a különféle áruértékesítéssel, a szolgáltatásnyújtással (ide értve a beruházási szerződésekkel összefüggő szolgáltatásnyújtást is), továbbá a jogdíjhasznosítással kapcsolatos fedezett ügyletek esetén, a fedezeti ügylet eredményével – az eredmény előjelétől függően – csökkenteni vagy növelni kell az árbevételt. Ha a fedezeti ügylet IFRS-ek szerint árbevétel növelő, akkor – magyar számviteli szabályokkal alvó összhang megteremtése érdekében – ezen a összeggel csökkenteni kell az adóköteles bevételt. E korrekció összegét ebben a sorban kell feltüntetni.
- 25. sor:** Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződések szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevétel és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezettel kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentést tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

II/2. A pénzügyi szektorba tartozó adózók nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő hitelintézet, pénzügyi vállalkozás és a befektetési vállalkozás adóalapjának levezetésére szolgál.

II/3. A biztosító nettó árbevétele

E pont 1-10. sorai az éves beszámolóját az IFRS szerint készítő biztosító adóalapjának levezetésére szolgál.

III. Eladott áruk beszerzési értéke

- 1. sor:** Az eladott áruk beszerzési értéke (eladó) kiindulópontját a Htv. 40/F. §-ának (1) bekezdésében foglalták rögzített, a kereskedelmi áru fogalmának definiálásával. Ezt a kiinduló értéket kell a Htv. által meghatározott értékekkel korrigálni, így állítható elő az éves beszámolójukat az IFRS szerint készítő adóalanyokra irányadó előadó összege. Ezt az értéket kell feltüntetni az „E” jelű betétlap II/1. sorában is.
- 2. sor:** Ebben a sorban kell feltüntetni a kereskedelmi áruk értékesítésekor nyilvántartott könyv szerinti értéket. Kereskedelmi áruknak az IAS 2 Készletek és az IAS 18 Bevételek című standardok szerinti, továbbértékesítés céljából vásárolt és birtokolt, üzleti éven értékesített áru, telex vagy más ingatlan minősül. Az IAS 2 Készletek című standard 6. bekezdésében foglaltakkal tekintettel, csak azon eszközök minősülnek kereskedelmi áruknak, melyeket a szokásos üzletmenetnek keretében történő értékesítésre tartanak. Az e körön kívül eső, adóéven értékesített eszközök értékét ebben a sorban nem kell feltüntetni.
- 3. sor:** Itt kell feltüntetni azon különféle – nem számlázott, számvitelről szóló törvény szerinti – kapott engedmények, rabattok összegét, melyek IAS 2 Készletek standard 11. bekezdése alapján a csökkentik a beszerzési értéket.

4. sor: Az elcsereit árak, szolgáltatások számlázott ellenértéke (annak hiányában valós értéke) az IFRS szerinti könyvvizetésben nem jelenik meg, hiszen az IFRS-ek ezeket az eseteket nem tekintik önálló jogügyletnek. A magyar és a nemzetközi számviteli alkalmazások adósemleges megítélése érdekében azonban a cseréivel megszerzett árú értéke növeli a nettó árbevételét (II/1. pont, 7. sor), a cserébe kapott készlet csereszereződés szerinti értékét pedig az előbbi összegének megállapításakor lehet figyelembe venni növelő tételként. E sor ez utóbbit, előbbi növelő tétel feltüntetésére szolgál.

5. sor: Ha a pénzügyi lízingbe adott eszköz nem minősül kereskedelmi áruknak az IFRS-ek alkalmazásában, így annak értékét a 2. sorban feltüntetett összeg nem tartalmazza, akkor a pénzügyi lízingbe adott eszköz könyv szerinti értékét ebben a sorban kell feltüntetni.

6. sor: Ezt a sort akkor kell kitölteni, ha az IFRS-t alkalmazó, az IFRS-ek fogalmi rendje szerinti értelemben vett ügynökként ad el árut, s azután árbevétel nem számlál el, de annak értékét a nettó árbevétel összegének meghatározása során a Htv. 40/C. §-ának e) pontja alapján bevétel-növelő tételként figyelembe kell venni (II/1. pont 12. sor), mert az a magyar számviteli szabályok szerint árbevétel lenne. Az ilyen árú könyv szerinti értéke – melyet ebben a sorban kell feltüntetni – növeli az előbbi-t.

7. sor: Itt kell feltüntetni a nem a szokásos tevékenység keretében értékesített árú értékét.

8. sor: E sor szolgál azon, kereskedelmi áru vonatkozásban kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, melyet az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az előbbi összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

9. sor: Itt kell feltüntetni az ügynökként eladott árú értékéből (6. sor.) és a nem a szokásos kereskedelmi tevékenység keretében értékesített árú értékéből (7. sor.) azt a részösszeget, melyet az adóalany az adóévet megelőző adóévben előbbi-ként már figyelembe vett.

10. sor: Itt kell szerepeltetni azon, kereskedelmi áru vonatkozásban kötött fedezeti ügylet hatásait (eredményét), melyet az IFRS-ek szerinti az áru beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az előbbi összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

11. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződés szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerinti kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

12. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység előbbi-jának közlésére.

IV. Anyagköltség

1. sor: A Htv. 52. §-ának 67. pontja értelmében azokat az eszközöket kell anyagknak tekinteni, amelyek olyan anyagok vagy anyagi eszközök formájában vannak, melyeket a termelési folyamatban vagy a szolgáltatásnyújtásban használnak fel. Ezen eszközöknek az üzleti évben ráfordításokként elszámolt, felhasználáskori könyv szerinti értékét kell e sorban feltüntetni.

2. sor: Itt kell feltüntetni számviteli törvény szerinti, nem számlázott, kapott kereskedelmi engedmények, rabattok és más hasonló tételek összegét, melyeket az adózó – a Htv. 52. §-ának 65. pontjában definiált – anyag könyv szerinti értékének megállapításakor az IAS 2 Készletek című standard 11. bekezdése alapján nem vett figyelembe.

3. sor: E sor szolgál azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásának (eredményének) bemutatására, melyet az IFRS-ek szerinti az anyag értékét csökkenteni kell. E tétel azért növeli az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

4. sor: Itt kell feltüntetni azon költségeket, melyeket az adózó az anyag felhasználásával létrehozott saját előállítású ingatlanok, gépek, berendezések bekerülési értékében már figyelembe vett. Annak értékét ugyanis még egyszer nem lehet figyelembe venni, ezáltal kétszeresen szőkítve a nettó árbevételt.

5. sor: Itt kell szerepeltetni azon, anyagra vonatkozóan kötött fedezeti ügylet hatásait (eredményét), melyet az IFRS-ek szerinti az anyag beszerzési értékét növelni kell. E tétel azért csökkenti az anyagköltség összegét, mert a magyar számvitel nem ír elő korrekciót a fedezeti ügyletet illetően.

6. sor: Ez a sor szolgál az anyagköltség összegének kimunkálására a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

7. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződés szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerinti kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

8. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység anyagköltségének közlésére.

V. Közvetített szolgáltatások értéke

1. sor: Az IFRS-ek fogalmi rendjében a nem ügynökként végzett, egyébként – a Htv. 52. §-ának 40. pontja alapján – közvetített szolgáltatások értékének minősülő érték feltüntetésére szolgál.

2. sor: Ha az IFRS-ek szerinti ügynöki értékesítésnek minősül a Htv. szerint egyébként közvetített szolgáltatásnak minősülő ügylet és ennek kapcsán az adóköteles bevétel is növelni kell a Htv. 40/C. §-a (2) bekezdésének e) pontja szerint, akkor a közvetített szolgáltatás bekerülési értéke növeli azt az összeget, amelyet az IFRS-ek alkalmazása és a magyar számviteli szabályok szerint is közvetített szolgáltatások értékének kell tekinteni.

3. sor: E sor szolgál a közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására, a nyomtatványon jelölt képlet szerint.

4. sor: Az IFRS 11. szerinti közös megállapodás szerinti tevékenység-végzés (pl. konzorciális szerződés szerinti közös tevékenység) elszámolása eltér a magyar számviteli szabályozástól. Az IFRS-ek szerint a tevékenység-végzés arányában kell az egyes tagoknál figyelembe venni a bevételt és az azzal összefüggő ráfordításokat, a magyar szabályozás szerint ellenben egy szervezetnél kell kimutatni e tételeket. Tekintve, hogy a Htv. – e tekintetben – a magyar számviteli szabályozás szerinti elszámolást írja elő, az IFRS-ek szerint kimutatott bevételt és a nettó árbevétel-csökkentőt tételeket korrigálni kell. A korrekció lehet pozitív vagy negatív előjelű, attól függően, hogy a közös tevékenység mely szereplőjéről van szó.

5. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a megszűnt tevékenység közvetített szolgáltatások értéke összegének közlésére.

VI. Alvállalkozói teljesítések értéke

1. sor: A Htv. értelmében a megszűnt tevékenység IFRS-ek szerint külön kimutatott bevételét és ráfordításait is figyelembe kell venni a helyi iparüzési adó alapjának számítása során. E sor szolgál a folytatódó tevékenység alvállalkozói teljesítések értéke összegének közlésére. Az alvállalkozói teljesítések értéke fogalma [Htv. 52. § 32. pont] egyaránt vonatkozik a környelket az IFRS-ek szerinti, illetve a magyar számviteli törvény szerint vezető vállalkozásokra.

2. sor: Itt kell szerepeltetni a megszűnt tevékenységből származó alvállalkozói teljesítések értéke összegét.

3. sor: E sor szolgál az alvállalkozói teljesítések értéke összegének kimutatására.

VII. Áttérési különbözet

Egyes tranzakciókból származó bevételeket a magyar számvitel és az IFRS-ek eltérő időpontokban rendelkeznek figyelembe venni. Ennek megfelelően egyes esetekben bizonyos ügyletek adóterhe az IFRS-t alkalmazók esetén előbb vagy később keletkezik, mint ha környelket a magyar számvitel szerint vezetnék (noha az adó összege azonos). Mindennek a következményeként előfordulhatna, hogy az IFRS-ek alkalmazására való áttérés miatt valamely tétel egy alkalommal sem minősül adóköteles bevételnek, mert a magyar számvitel szerint csak az áttérést követően kellene bevételként elszámolni, az IFRS-ek szerint viszont már az előző adóévben valamelyikében bevétel lett volna, így az áttérés adóévében vagy azt követően bevételként már nem jelenik meg. Ugyanígy a bevétel kétszeres adóztatása is előállhatna, ha az adott tétel a magyar számvitel szerint az áttérés évét megelőzően, az IFRS-ek szerint pedig az áttérés adóévében vagy azt követően jelenik meg a bevételek között.

Jelenség kiküszöbölésére a Htv. 40/J. §-ának (1) bekezdése megteremtí áttérési különbözet jogintézményét, melynek összegét e pont alatt kell levezetni.

Az e pont alatti sorokat csak az áttérés adóévében kell kitölteni.

1. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját növelik. Ez az érték megegyezik az 1.1. és 1.2. sorokban szereplő értékek összegével.

1.1. sor: Az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben figyelembe nem vett olyan nettó árbevétel összegét kell ebben a sorban feltüntetni, mely az IFRS-ek alkalmazásával sem az áttérés adóévében, sem az azt követő bármely adóévben nem jelenik meg, nem jelenne meg az adóalap részeként, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tétel – megfelelő elszámolása esetén – az áttérés adóévében vagy azt követően a helyi iparüzési alapját növelné.

1.2. sor: Az áttérés adóévet megelőző bármely adóévben figyelembe vett olyan nettó árbevétel-csökkentő tényezőket kell ebben a sorban feltüntetni, melyek az IFRS-ek alkalmazásával az áttérés adóévében vagy az azt követő bármely adóévben ismételt adóalap-csökkentő tényezőként jelennek meg, de ha a vállalkozó nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, e tételek azok megfelelő elszámolása esetén nem csökkentenék a helyi iparüzési alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni az áttérési különbözet azon elemeinek összegét, melyek az áttérés adóévének adóalapját csökkentik. Ez az érték megegyezik az 2.1. és 2.2. sorokban szereplő értékek összegével.

2.1. sor: Ebben a sorban az olyan árbevétel kell feltüntetni, mely az áttérés adóévet megelőzően már az adóalap része volt, de – az IFRS-ek alkalmazására való áttérés következtében – az áttérés adóévében vagy azt követően ismét az adóalap részeként jelenik meg.

2.2. sor: Ebben a sorban azon nettó árbevétel-csökkentő tényezőket kell feltüntetni, melyeket az adóalany sem az áttérés évét megelőzően, sem az áttérés évében vagy azt követően nem vehet, nem vehetett figyelembe azok elszámolása miatt, de ha az adóalany nem tért volna át az IFRS-ek alkalmazására, az áttérés adóévében vagy azt követően nettó árbevétel-csökkentő tényezőnek minősülne.

3. sor: Az 1. és 2. sorban szereplő értékek összege adja az áttérési különbözetet, melyet ebben a sorban kell feltüntetni. Az itt szereplő érték előjele lehet pozitív és negatív is. Negatív értékű áttérési különbözet esetén a negatív előjelet is fel kell tüntetni.

Az itt szereplő értéket kell átvezetni a Főlap VII. pontjának 8. sorába.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „J” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A Htv. 41. §-ának (8) bekezdése értelmében a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkező adóalanyok az adóévi iparüzési adókötelezettségüket úgy is teljesíthetik (tehát nem kötelező), hogy az adószámlával rendelkező őstermelői adóalany a közös őstermelői tevékenység-végzésből származó teljes iparüzési adóalap alapulvételével (azaz a többi őstermelőre jutó adóalaprésszel együtt) állapítja meg, vajlija be és fizeti meg a közös őstermelői tevékenység utáni adót. Az adómegállapítás ezen módjának választásáról a közös őstermelői igazolványban feltüntetett többi adóalany csak nyilatkozatot kell tennie az adószámlával rendelkező adóalany adóévi adóbevallásában, tehát nélkül nem kell bevallást benyújtaniuk. E szabály vonatkozik a családi gazdaságokra, a családi gazdaság tagjaira is.

Az L pont tartalmazza a nyilatkozat szövegét, valamint a „J” jelű betétlapok számát, ha azt négyenél több adóalanyra kell kitölteni. (Ha a közös őstermelői igazolványhoz 4-nél több személy tartozik

vagy a családi gazdaság tagjai száma több, mint 4, akkor további „J” jelű betétlap kitöltése szükséges.)

A II. pont első részében kell rögzíteni az adószámlával rendelkező mezőgazdasági őstermelő, családi gazdálkodó adóalany nevét, adószámát. Ő az, aki a közös őstermelői tevékenység a családi gazdaságban folytatott tevékenység után bevallja az iparüzési adót.

A II. pont többi részében kell felsorolni a közös őstermelő igazolványhoz tartozók, illetve a családi gazdasághoz tartozó adóalanyok nevét, adóazonosító jelét, és a nyilatkozat hitelesítéshez szükséges aláírásokat. E személyeknek nem kell külön-külön iparüzési adóbevallást benyújtaniuk